

Derfor har vi bevæget os på det område, men jeg kan forstå, at det ikke er den rigtige måde, vi har gjort det på, og at hr. Kristian Thulesen Dahl synes, det er forkert. Så må det være hr. Kristian Thulesen Dahl, som skal fortælle os andre, hvad det så er for en fleksibilitet, man vil have.

Den, der er lagt op til i det udkast til Nicetraktaten, der ligger nu, er åbenbart ikke god nok. Jamen så lad os dog få at vide, hvad der så er godt nok.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Keld Albrechtsen. Jeg kan lige orientere om, at efter konsultation hos de ordførere, der også har den anden forespørgsel til udenrigsministeren, er der overvejende stemning for, at vi kører forhandlingerne videre uden pause. Der bliver ingen pause, men da helte og ordførere ikke fungerer uden mad og drikke, vil vi sørge for, at der bliver sendt sandwich ind, som man kan tage indimellem.

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Holger K. Nielsen var på et tidspunkt inde i debatten med det synspunkt, at Niceforhandlingerne og topmødet her i begyndelsen af december ikke var et spørgsmål, der var egnet til basisdemokrati. Der må jeg bare sige, at der har jeg altså den stik modsatte opfattelse.

Jeg mener, at det, som vi er vidne til i øjeblikket, er altså, at man er ved at lave en stor, ny traktat, som vi risikerer, at et flertal i Folketinget tromler igennem uden at spørge befolkningen ved en folkeafstemning.

Netop på baggrund af resultatet af folkeafstemningen den 28. september må man sige, at det er jo et yderst risikabelt og dybt betænkeligt projekt, som et flertal i Folketinget nu er indstillet på at bevæge sig ind i.

Man påberåber sig, at det er af hensyn til EU's udvidelse. Det er det bestandige argument, at vi skal acceptere alt, hvad de kommer med. Alt, hvad Joschka Fischer, den franske regering osv. kommer med af nye unionsplaner, skal vi acceptere, for, siger man, ellers står vi i vejen for udvidelsen.

Men det, der er det fundamentale problem i hele den europæiske diskussion, er jo, at man opbygger et projekt, som befolkningerne i de enkelte lande ikke er inddraget i, og som, når de bliver spurgt, som det f.eks. var tilfældet her i Danmark den 28. september, rent faktisk siger nej til, fordi de ikke bryder sig om den magtkoncentration, der opbygges i Bruxelles, og som

også vil blive yderligere opbygget, hvis Nice-traktaten bliver vedtaget på det grundlag, som nu ligger.

Der er for mig ingen tvivl om, at det nej, som den danske befolkning gav den 28. september, ikke var et nej til europæisk samarbejde, men jeg er fast overbevist om, at det var et nej til at overlade flere beføjelser til en Union, som kører med et stadig voksende demokratisk underskud, og som kobler befolkningerne ud af den demokratiske proces.

Derfor ser man i øjeblikket i Sverige en kæmpemæssig underskriftsindsamling til kravet om at få en folkeafstemning om udmeldelse af EU. Flere hundrede tusinde svenskere har allerede skrevet under, og det er såmænd ikke usandsynligt, at det kan blive millioner, der skriver under.

Her i Danmark ved vi jo, at en meget stor del af befolkningen rent faktisk ønsker at komme ud af Unionen, og det kan jeg særdeles godt forstå, for det er der mange gode grunde til. Hvis flertallet her i Folketinget fortsætter også på baggrund af resultatet den 28. september med at overlade flere og flere beføjelser til EU, endda uden at spørge befolkningen ved en folkeafstemning, jamen så skabes der en tillidskrise mellem Folketinget og befolkningen, som kan blive et dybt sår i demokratiet. Og så skal det alt sammen ske, for ellers, siger ministrene, blokerer vi for udvidelsen.

Det er ikke rigtigt. Udvidelsen foregår i de forhandlinger, som er beskrevet i 8, 10, 12 tometykke rapporter fra Europa-Kommissionen. Den foregår i sit bestemte spor helt parallelt med traktatforhandlinger. Der er intet, der nødvendiggør, at Nicetraktaten absolut skulle færdiggøres i december af hensyn til udvidelsen. Det er et påskud. Der er intet, der nødvendiggør det. Udvidelsen kommer til at tage lang tid. Det ved vi godt.

Hvad så med udvidelsen selv? Skal befolkningerne høres om det spørgsmål? Eller skal den også tromles igennem hen over hovedet på befolkningen? Det kan godt være, der er mange i denne sal, der synes, at udvidelsen er idel lykke, men det er ikke sikkert, at den polske befolkning synes, at udvidelsen er idel lykke. Det er ikke sikkert, den polske befolkning synes, det er sjovt, at det polske landbrug skal liberaliseres og Polens nationale landbrugsordninger skal afskaffes med det resultat, at millioner af bønder bliver gjort arbejdsløse og må søge ind til byerne til et socialt system, de ikke kan leve af. Det er ikke sikkert, de polske bønder synes, det er sjovt